

فصل سوم

ویژگی های فرهنگی استان کرمانشاه

درس ۹ سرزمینی با تنوع فرهنگی

تنوع یکی از ویژگی‌های بارز فرهنگ مردم استان کرمانشاه است، به طوری که تنوع قومی، آداب و رسوم و گویش‌ها از ویژگی‌های شناخته شدهٔ فرهنگ این استان است.

شما دلایل این تنوع فرهنگی را چه می‌دانید؟

اقوام و زبان

اقوام کرد از کهن‌ترین اقوام ایرانی هستند که در کوهپایه‌های زاگرس – کرمانشاه و کردستان – ساکن بودند. بعد از ورود آریایی‌ها به فلات ایران، قوم ماد نیز در غرب ایران سکنی گزید.

زبان مردم استان کرمانشاه کردی است که یکی از شاخه‌های زبان ایرانی محسوب می‌شود. زبان کردی در برخی از منابع به ۴ شاخه‌ی اصلی و گویش‌های متعددی تقسیم شده است.

۱—**کُرمانج شمالی** : در سطح استان کرمانشاه کسی بدان صحبت نمی‌کند.

۲—**کُرمانج جنوبی** : مردم ایل جاف و جوانزود با این زبان صحبت می‌کنند.

۳—**کَلهر** : خاص ایلات و عشایر استان است. که گویش لکی تابع همین شاخه است و ایلات لک عثمانوند و جلالوند و مردم هرسین و پیرامون آن با این گویش صحبت می‌کنند.

۴—**اورامی و گوران** : خاص مردم اورامانات (لهون، اورامانات تخت) است. شماری از شعرهای سروده شده شاعران کرد به این زبان است (جدول ۱-۳).

لازم به ذکر است که مردم شهر کرمانشاه با دو گویش، فارسی و کردی کرمانشاهی و شماری از ساکنان شهرستان سنقر نیز به زبان ترکی سنقری صحبت می‌کنند.

بیشتر بدانیم

جدول ۱-۳- گویش های رایج در استان کرمانشاه

زبان	گویش	مناطق
کلهری	ایلات زنگنه، سنجابی، احمدوند، نانکلی، پایروندها، اهالی قصرشیرین، سریل زهاب، قلخانی، کرنده، قلعه زنجیری های ساکن کرمانشاه، صحنه و مردم دینور و گیلان غرب است	
کردی	اوامی	بیشتر مردم دو ایل بزرگ لهوئی در منطقه اورامان جنوبی در کرمانشاه و همچنین طوایف اورامان تخت، ایل بزرگ باجلان که تعدادی از آنها در دشت زهاب زندگی می کنند و چندین روستا در منطقه گوران و تمامی مردم کندوله در دینور
سورانی	اورامی	طوایف متعدد جاف جوانزود و تعدادی از طوایف مهاجر گوران، مردم دشت زهاب و جیگیران، سراسر بخش روانسر و تیره هایی از اهالی سنجابی
لکی		اهالی هرسین، طوایف جلالوند و عثمان وند
کرمانشاهی		اهالی شهر کرمانشاه

دین و مذهب

اسلام دین اکثر مردم استان است و بیرون آن بیشتر شیعه هستند. در مناطقی از استان نیز، مذهب اهل تسنن رایج است.

آیین های محلی

اقوام کرد ساکن کرمانشاه، از گذشته های دور تاکنون دارای آداب و رسوم ویژه ای هستند. جشن ها، اعیاد و مراسم سوگواری آن ها ریشه در اعتقادات و باور های ملی، اسلامی و مذهبی شان دارد، ولی همچنان تازگی و رنگ و بوی قومی و محلی خود را حفظ کرده و بخش جدایی ناپذیری از فرهنگ عمومی مردم شده است. از جمله این آیین ها می توان به پُرسانه^۱، جشن خرم و شال دُرکی^۲ اشاره کرد.

پُرسانه : به گویش فارسی کرمانشاه، پُرسانه به کمک مالی از سوی خویشان، دوستان و آشنايان پرسه دار (کسی که عزیزی را از دست داده است) گفته می شود، از این طریق تلاش می شود تا باری از دوش شخص عزادار و خانواده اش برداشته شود. معمولاً

۱-porsaneh

۲-shall dorraki

ویژگی‌های فرهنگی استان

پرسانه به صورت گوسفند، قند و برنج و گاهی به صورت پول نقد پرداخت می‌شود. این آین، ویژه عشاير و ساکنین روستاهای استان است. عشاير و روستائی‌هایی که به شهرها آمده‌اند، نیز این سنت را نگه داشته‌اند و حتی در شهر کرمانشاه کم و بیش رایج است.

جشن خرمن : ایرانیان باستان دارای جشن‌های بسیاری بوده‌اند. جشن خرمن یکی از جشن‌های باستانی مردم این استان است که به پاس هدایای خداوند در پایان برداشت محصول (شهریور ماه)، به شکرانه سپاس از درگاه خداوند در روستاهای استان برگزار می‌شود. جشن خرمن، جشنی آیینی است که قدرشناسی، دوستی و همدلی مردم را نشان می‌دهد. این جشن در روستاهای استان در فصل‌های برداشت محصول برگزار می‌شود.

شال دُرکی (شال اندازی) : آیینی است که در گذشته نه چندان دور، در سطح استان کرمانشاه برگزار می‌شده است. در موسم بهار و آغاز نوروز، گروهی از نوجوانان و حتی بزرگترها به طرف خانه همسایه‌ها راه می‌افتدند و معمولاً غروب یا سر شب با بهره‌گیری از تاریکی روی پشت بام خانه‌ها می‌رفتند و شال خود را از روزنه بام خانه‌ها به درون خانه آویزان می‌کردند. آن‌ها به این وسیله، مژده آمدن بهار و عید را به همسایه‌ها می‌دادند و از آن‌ها مژده‌گانی می‌خواستند. صاحب خانه هم به فراخور وضع مالی خود، پول یا خوراکی درون شال می‌گذاشت. این آیین تا سال‌های اخیر در قصرشیرین و اکثر روستاهای استان برگزار می‌شده است.

بررسی کنید

در مورد آیین‌ها و جشن‌های محلی خود فکر کنید و یکی را انتخاب و در مورد آن تحقیق کنید و نتیجه را در کلاس ارائه دهید.

بیشتر بدانیم

سال در فرهنگ کردنی دارای چهار فصل و دوازده ماه به شرح زیر است :

فصل‌ها عبارتند از : بهار یا وه هار (بهار) – هاوین یا توسان (تابستان) – پاییز – زِم سان (زمستان) دوازده ماه سال به ترتیب عبارتند از : جیزنان (جشن‌ها)، گولان (گل‌ها)، زه ردان (زردی‌ها)، په ریه ر (ریخته شدن برگ گل)، گه لاویژ (نام ستاره)، نوخسان (بهره مند شدن از محصولات)، به ران (بهره‌ها)، خه زان (خرزان)، ساران (سردی‌ها)، وه فران (برف‌ها)، به نهدان (یخ بستن)، رمشان (سیاهی‌ها).

هنرها و صنایع دستی

صنایع دستی در استان کرمانشاه از سابقه تاریخی طولانی برخوردار است. صنایع دستی در استان کرمانشاه به موازات توسعه کشاورزی و دامداری پیشرفت‌هایی داشته و در اقتصاد و زندگی مردم استان به ویژه عشایر و روستائیان نقش مهمی داشته است. در جدول شماره ۲-۳ مهمترین صنایع دستی استان آورده شده است. شما نیز مهمترین صنایع دستی محل زندگی خود را مشخص کنید.

جدول ۲-۳- مهم ترین صنایع دستی در استان کرمانشاه

منطقه جغرافیایی	صنایع دستی
اورامانات، جوانزود	قالی بافی
سنقر، صحنه، کنگاور، دینور، بیستون، عشایر ثلاث باباجانی	موچ بافی
اورامانات و ثلاث	جاجیم
عشایر استان	نمدمالی
هرسین	گلیم بافی
اورامانات، کرمانشاه، هرسین	گیوه و کلاش بافی
کرند، کرمانشاه	ابزارهای فلزی
عشایر استان	چیغ بافی
کرمانشاه	قلم زنی و سراجی

بیشتر بدانیم

روزگاری کرند غرب زرادرخانه مهمی بود و سلاح‌های گوناگونی در آن جا ساخته می‌شد. در تاریخ بورش‌های تیموریان و جنگ‌های ایران و عثمانی از سلاح‌های ساخت کرند یاد شده است. در حال حاضر در شهر کرند کارگاه‌هایی وجود دارد که کم و بیش در زمینه ساخت وسایل فلزی و ابزار کار فعالیت دارند. صنعتگران کرندی در تهیه ابزار و وسایل کشاورزی، شکار، چاقو، قندشکن، ابزار زین، قفل، کلید و... شهرت زیادی داشته و دارند.

ویژگی‌های فرهنگی استان

شکل ۱-۳- تصاویری از صنایع دستی استان کرمانشاه

سرگرمی‌ها و بازی‌های محلی

بازی‌های محلی استان کرمانشاه برگرفته از طبیعت زیبای کوهستان زاگرس است که علاوه بر سرگرمی، سبب تقویت چالاکی، سلامتی و آمادگی همیشگی آن‌ها در مقابل خطرات اطرافشان بوده است. بازی‌های محلی در سطح استان، بر اساس سن و جنسیت بسیار متنوع است.

از مهم‌ترین این بازی‌ها می‌توان به پهلان، قمچان، هشاره‌شارکی (قایم باش)، قل قلان (خروس جنگی)، رسن بازی (طناب بازی)، سوار سوار، پران، هفت سنگ، شاه و وزیر، گل بگیر یا توپان، زرمشتکی (گل یا پوچ)، گامپر (پرش)، آپل میل (الک دولک)، زوران (کشتی)، کلاه روانکی، خانه خانه و گرگ گرگ اشاره کرد. کدام یک از این بازی‌ها را می‌شناسید؟ با کمک دیبرتان نحوه اجرای تعدادی از این بازی‌ها را برای هم کلاسی‌هایتان تعریف کنید.

بیشتر بدانیم

بازی‌های محلی

بازی قمچان : این بازی مخصوص دختران است که به صورت انفرادی انجام می‌شود. این بازی در نقاط مختلف استان ما به شیوه‌های متنوعی انجام می‌شود. قمچان، گونه‌ای بازی با سنگ است، در این بازی بازیکنان به تعداد برابر سنگ بر می‌دارند و نخست بار می‌گیرند، بدین گونه که هر کس سنگ بیشتری توانست بر پشت دست بگیرد، بازیکن اول و آنکه بعد از او باشد دوم و هر کس پس از دیگری باشد سوم است. در این بازی، بازیکن سنگ‌ها را از روی دست به آسمان پرتاب و با کف دست آن را باز می‌گیرد. اگر سنگ‌ها جفت باشند، نصف آن‌ها را برای خودش برمی‌دارد و نصف دیگر از آن بازی است. بعد سنگی را که "قمچ" می‌نامند به هوا می‌اندازد و سنگ‌ها را با آن می‌گیرد. البته اگر سنگ‌ها جفت باشند، آن را نصف می‌کند. ولی اگر نتوانست سنگ‌ها را جفتی بردارد و آن‌ها تیک "تاغ" باشند، از آن سنگ چیزی عاید او نمی‌شود. اگر در هنگام گرفتن سنگ، سنگی از دستش بیفتد و یا در موقع گرفتن سنگ‌ها، سنگی به سنگ دیگر بخورد، می‌گویند "سخته"؛ یعنی نوبتش سوخته شده و نوبت به دیگری می‌رسد. در آخر، کسی که از همه بیشتر سنگ برداشته باشد، اول و دفعه دیگر نیز اول بازی می‌کند. برنده بازی می‌تواند سنگ زیر دست بازنشده‌ها گذاشته و با مشت بر روی دست آن‌ها بکوبد.

قُل قلان : این بازی مخصوص پسران است. در این بازی که به صورت انفرادی یا گروهی قابل انجام است، بازیکنان به دو گروه مساوی تقسیم می‌شوند و از هر گروه یک نفر به میدان می‌رود. هر یک از این دو نفر یک پای را با دست مخالف خود می‌گیرند و سعی می‌کنند با هل دادن و فشار دادن شانه‌های یکدیگر طرف مقابل را به زمین پیندازد. هنگامی که تمام بازیکنان دو گروه بازی خود را انجام دادند امتیازهای هر گروه را جمع می‌کنند و هر گروه که امتیاز بیشتری به دست آورد برنده بازی است.

لباس‌های محلی

لباس مردم استان کرمانشاه، همچون سایر ویژگی‌های انسانی آن، به تبعیت از شرایط محیطی دارای الگوی منطقه‌ای است. قدمت لباس‌های کردی به دوره مادها و ایران باستان برمی‌گردد. همچنان که سنگ نگاره‌ها و تصاویر حجاری شده در تاق بستان و پیستون نشان دهنده پوشش کامل و شبیه به لباس‌های کردی امروزی مردم استان است. به نظر می‌رسد پاییند بودن کردها به سنت و آیین‌های گذشتگان و هماهنگی و انبساط آن با شرایط محیط طبیعی، راز مانگاری لباس‌های کردی است.

در نحوه دوخت و ترکیب لباس‌های کردی در مناطق مختلف استان تفاوت‌هایی دیده می‌شود. از لحاظ رنگ نیز علاوه بر تنوع، اغلب آن‌ها رنگ‌های شاد و پر زرق و برقی دارند. پوشش سنتی بانوان استان عبارت است از: سربند، گلنجه، یلن، قبا، روپوش و شلوار جافی؛ و پوشش سنتی مردان نیز عرق چین، سربند، قبا، سُخمه، شال، شلوار جافی و پاپوش است.

ویژگی‌های فرهنگی استان

شکل ۲-۳- لباس‌های محلی مردم استان کرمانشاه (موزه مردم‌شناسی واقع در تکیه معاون‌الملک)

موسیقی

موسیقی از گذشته تاکنون در فرهنگ کردی استان جایگاهی مهم داشته است. تحقیقات نشان داده است که موسیقی کردی در ابتدای رزمی و حماسی بوده است. به تدریج داستان‌های پهلوانی و رزمی به صورت شعر و تصنیف با دهل و سرنا خوانده شد. هُوره از قدیمی‌ترین نواهای کردی است.

مردم استان در مراسم مختلف خود همچون جشن‌های نامزدی، عروسی، تولد و نام‌گذاری فرزند، مهمانی‌های ویژه و حتی مراسم سوگواری از سبک‌های مختلف موسیقی استفاده می‌کنند. برخی از وسائل نواختن موسیقی که در استان استفاده می‌شده است عبارتند از: سرنا، شمشال، تنبور، تبک، تار، سه‌تار، دهل، دف و... که در اکثر مناطق استان نواخته می‌شود. در محل زندگی شما کدام یک از اینها بیشتر استفاده می‌شوند؟

بیشتر بدانیم

تفاوت هُوره و مُور

هُوره : یکی از نواهای منطقه زاگرس است که در گذشته بیشتر درونمایه نیایشی و گاهی نیز جنبه شکرگزاری داشت اما به مرور زمان جنبه حمامی و شادی آفرین به خود گرفته است.
مُور(مویه یا مرثیه) : نوایی خاص مراسم عزاداری ایلات و عشایر استان کرمانشاه است .

ادبیات محلی

ادبیات محلی کرمانشاه گنجینه‌ای پایان ناپذیر از عادات، باورها، ضرب المثل‌ها و ترانه‌های محلی است که ریشه در فرهنگ و ادبیات غنی استان دارد. به عنوان نمونه برخی از ضرب المثل‌ها را می‌توانید در جدول ۳-۳ مطالعه کنید. شما نیز دو ضرب المثل جالب با ذکر مفهوم به جدول اضافه کنید.

تمکیل کنید

جدول ۳-۳- چند نمونه از ضرب المثل‌های مردم استان کرمانشاه

مفهوم	ضرب المثل
درخت هرچه قدر ثمر می‌گیرد خمیده‌تر می‌شود. کنایه از انسانهای بزرگی است که هر چه قدر به علم و مقام آنها افزوده می‌شود متواضع‌تر می‌شوند.	دار هرچه بزرگ‌تر سرچه مه نی
صدای دهل از دور خوش است. کنایه از واقع بینی و دقیق بودن است.	صدای دیول و دور خوش
.....
.....

یکی دیگر از آثار برجسته ادب و هنر کردی، شعر و ادبیات داستانی است. هر چند که آثار مکتوب شعر کردی نسبتاً اندک است، ولی در ادبیات شفاهی و محاوره‌ای از غنای بسیاری برخوردار است. شعر کردی مملو از مضامین عرفانی، عشق و حکمت است. علاوه بر آن، شعرای کرد، علاقه خاصی به مباحث و موضوعات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی داشته و دارند. آیا می‌توانید شعرای

ویژگی‌های فرهنگی استان

معروف و آثار به جای مانده از آن‌ها را در سطح استان و شهرستان خود معرفی نمایید؟

غذاها و شیرینی‌های محلی

شکل ۳-۳- برخی از غذاهای محلی استان کرمانشاه

بیشتر غذاهای رایج در استان همان‌هایی هستند که در اکثر نقاط کشور رواج دارند ولی برخی از خوراک‌ها و شیرینی‌ها نیز ویژه این استان بوده و از تنوع و شهرت خاصی برخوردار است. از جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

برخی از غذاهای محلی استان کرمانشاه شامل: دنده کباب، خورش خلال، پلو کشمش، دانه کولانه، بورانی کنگر، پلو شویت، قورمه، هلیسه، آش غوره، بُورانی چغندر، آش ترخینه، آش عدس، دلمه، خورشت کدو حلوایی و شیرینی‌ها شامل: نان برنجی، نان خرمایی، کاک، بِرْبَری (برساق) و حلوای است.

در بین انواع شیرینی‌ها نان برنجی و کاک و نان خرمایی از شیرینی‌های مشهوری است که در سطح کشور به عنوان سوغات استان کرمانشاه شناخته شده‌اند؛ چنان‌که روغن حیوانی کرمانشاه نیز در تمام کشور جایگاه ویژه‌ای دارد.

بیشتر بدانیم

جغرافیای فرهنگی شاخه‌ای از جغرافیاست که به بررسی نقش عوامل جغرافیایی در پیدایش فرهنگ هر قوم (زبان، آداب و رسوم، پیشرفت‌های علمی و فرهنگی و ...) می‌پردازد.

تکمیل کنید

در جدول زیر غذاها و شیرینی‌های محلی شهرستان محل زندگی خود را بنویسید.

جدول ۴-۳- غذاها و شیرینی‌های محلی

نام شهرستان	نوع غذا یا شیرینی
کرمانشاه	خورشت خلال، دنده کباب، آش عباسعلی، نان برنجی
.....

نکات مهم این درس را خلاصه کنید :

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

فعالیت پایانی

- به چند گروه تقسیم شوید. سپس هر گروه در رابطه با یکی از موضوعات مطرح شده، اطلاعات را جمع‌آوری کرده و نتیجه کار خود را در کلاس ارائه دهید.
- الف) آیین‌های محلی باستانی و اسلامی
- ب) جشن‌های محلی و آمیخته شده با اسلام